

عنوان مقاله:

بررسی نقش خودکارآمدی و تاب آوری در پیش بینی بهزیستی روانشناختی در زنان مطلقه شهر اصفهان

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مداخلات در بحران و ارتقاء سلامت روان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حسین خاکشور - کارشناس ارشد روانشناسی کودکان استثنایی، سارمان بهزیستی، اصفهان، ایران

ام البنین عصمت پناه - کارشناس ارشد روانشناسی مثبت نگر، دانشگاه علمی کاربردی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی نقش خودکارآمدی و تاب آوری در پیش بینی بهزیستی روانشناختی در زنان مطلقه شهر اصفهان بود. حجم نمونه این پژوهش 120 نفر زن مطلقه در شهر اصفهان که به روش نمونه گیری در دسترس از بین کسانی که برای طلاق مراجعه کرده بودند انتخاب شدند. برای به دست آوردن داده ها از پرسشنامه بهزیستی روانشناختی ریف، مقیاس تاب آوری کانر- دیویدسون و پرسشنامه خودکارآمدی عمومی استفاده شد. داده های به دست آمده با همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چند منغیره تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد تاب آوری با بهزیستی روانشناختی رابطه مثبت معنادار و با خودکارآمدی رابطه مثبت معناداری دارد و بهزیستی روانشناختی رابطه ی معناداری با خودکارآمدی نشان نداد. تاب آوری با ضریب بتای استاندارد 0/23 قادر به پیش بینی بهزیستی روانشناختی بود و خودکارآمدی با ضریب قادر به پیش بینی بهزیستی روانشناختی نبوده است. با توجه به یافته ها، تاب آوری به افراد کمک می کند دشواری ها را به فرصت هایی پرمفعت تبدیل کند. شیوه های سازگاری فرد و ویژگی های خانوادگی او را یاری می کنند فشارها و شرایط نامساعد زندگی را تحت تسلط خود درآورد، که این خود موجب بهزیستی فرد می شود. از طرفی زنان مطلقه قابلیت های خود اطمینان ندارند و به جای اینکه مشکلات را تهدید آمیز ببینند، از آن اجتناب می کنند و از انتخاب اهداف چالش انگیز دوری می کنند.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، تاب آوری، بهزیستی روانشناختی، زنان مطلقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1181894>

